

## Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

### 275

Vragen van het lid **Poppe** (SP) aan de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer over de verwerking van CCA- en CC-hout. (Ingezonden 17 september 2009)

1

Kent u de beschikkingen in het kader van de Europese Verordening Overbrenging Afvalstoffen (EVOA) NL 201986, NL20622, NL205249?

2

Acht u het wenselijk dat dit met arseen, koper en chroomzuren geïmpregneerd hout als gevaarlijk afval over «de schutting» naar onze burens wordt gegooid? Zo ja, moet de buitenlandse eindverwerker voldoen aan verwerkingsnormen die gelijkwaardig zijn aan onze Nederlandse normen? Zo ja, hoe wordt naleving fysiek gecontroleerd, en door wie?

3

Kunt u uiteenzetten hoeveel CCA- en CC-hout jaarlijks in Nederland wordt ingezameld en verwerkt? Kunt u daarbij tevens uiteenzetten hoeveel daarvan gescheiden wordt ingezameld en verwerkt, hoeveel CCA- en CC-hout ongesorteerd en

vermengd met ander afval verwerkt wordt en hoeveel via een exportbeschikking naar het buitenland gaat?

4

Kunt u uiteenzetten wat de wettelijke minimumstandaard is voor verwerking van CCA- en CC-hout in de afvalfase? Komt de verwerking in genoemde beschikkingen daarmee overeen?

5

Kunt u uiteenzetten welke gevaarlijke componenten vrijkomen bij verbranding van CCA-hout en in welke vorm? Kunt u daarbij per stof tevens de gezondheidsrisico's uiteenzetten?

6

Hoe wordt voorkomen dat de schadelijke stoffen in het milieu vrijkomen bij de in de beschikking genoemde verwerkinginstallaties? Is in onderhavig gevallen bij het afgeven van de beschikking ook gekeken naar de mogelijke gevolgen voor uitstoot naar de lucht? Zo ja, worden bij verbranding vrijkomende giftige arsine en chroom VI afgevangen?

7

Waar blijven de reststoffen uit de in de beschikking genoemde

installaties? Wie is verantwoordelijk voor het toezicht op de juiste wijze van verwerking of toepassing?

### Antwoord

Antwoord van minister **Cramer** (Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer) (ontvangen 8 oktober 2009)

1

De kennisgevingen en de beschikkingen NL201986 en NL205249 zijn bekend. NL20622 is mij niet bekend, maar ik vermoed dat u bedoeld heeft de kennisgevingen NL206223 of NL206227, die wel bekend zijn.

2

Ik deel uw kwalificatie van «over de schutting gooien» niet. Er is sprake van zogenaamd CCA- en CC-hout. Dit hout wordt in Duitsland op een milieuhygiënisch verantwoorde wijze verwerkt in een inrichting die daartoe opgericht en geëquipeerd is. De verwerkingsinrichting moet voldoen aan de eisen die de Duitse autoriteit stelt in de milieuvergunning van het bedrijf. De controle op de naleving berust geheel in handen van de Duitse toezichthouders. De toestemming van de betrokken Duitse bevoegde autoriteit voor de

overbrenging bevestigt dat. De overbrenging van voor nuttige toepassing bestemde afvalstoffen naar een andere EU-lidstaat kan en wil ik op grond van de EVOA niet weigeren.

3

Door de VROM Inspectie is in 2005 een ketenonderzoek uitgevoerd naar CCA- en CC-hout. Daaruit blijkt dat jaarlijks ongeveer 94 kiloton CCA- en CC-hout vrijkomt.

Volgens gegevens van het Landelijk Meldpunt Afvalstoffen wordt hout zoveel mogelijk gescheiden ingezameld. In het onderstaande overzicht, afkomstig uit het meldsysteem «amice», zijn de hoeveelheden vermeld op jaarbasis van alle afvalhout dat wordt ingezameld, waarvan een klein deel CC- en CCA hout is.

AB-hout	185 kiloton
A-hout	191 kiloton
B-hout	1.381 kiloton
Biomassa	49 kiloton
C-hout	188 kiloton
Geceosoteerd hout	0,1 kiloton
Groenafval	3 kiloton
Hout onbekend	3.058 kiloton
Geïmpregneerd hout	12 kiloton
Gewolmaniseerd hout	0,4 kiloton
Zaagsel	68 kiloton

Het is mij niet bekend of en zo ja hoeveel CC- en CCA ongesorteerd en vermengd met ander afval wordt verwerkt.

Uit het EVOA meldsysteem DaVinci blijkt dat in 2008 op beschikkingen ingevolge de EVOA in totaal circa 12 kiloton aan CC- en CCA hout voor nuttige toepassing is overgebracht naar een andere EU-lidstaat, met name naar Duitsland en België.

4

De minimumstandaard voor de verwerking van CCA- en CC-hout is vastgelegd in het Landelijk Afvalbeheerplan (LAP). Ik wil u dan ook verwijzen naar het LAP. Bij EVOA-kennisgevingen wordt aan het LAP getoetst.

5

De «definitie» zoals opgenomen in het sectorplan hout van LAP2 is: C-hout: geïmpregneerd hout, zijnde behandeld hout waar stoffen al dan niet onder druk zijn ingebracht om de duurzaamheid te verbeteren:  
– geceosoteerd hout (met koolwaterstoffen en teren bewerkt)  
– gewolmaniseerd hout (CC- en CCA-hout); CCA-hout bevat naast

koper en chroom ook arseen; CC-hout bevat wel koper en chroom, maar geen arseen

– hout dat met andere middelen (fungiciden, insecticiden, boorhoudende verbindingen, quaternaire ammoniumverbindingen) is behandeld.

De minimumstandaard conform LAP2 voor het be- en verwerken van gewolmaniseerd hout is storten op een daarvoor geschikte deponie.

Het toepassen voor hoofdgebruik als brandstof of het verbranden als vorm van verwijderen is alleen toegestaan wanneer de daarbij ontstane reststoffen (assen) worden gestort zodat geen verspreiding van de metalen kan plaatsvinden.

Materiaal- of producthergebruik van gewolmaniseerd hout (CC en CCA) is niet toegestaan, met uitzondering van materiaalhergebruik van CCA-hout, voorzover dit kan op grond van het Besluit met arseenverbindingen behandeld hout milieubeheer.

Het koper, chroom en arseen dat aanwezig is in het CCA/CC-hout zal zowel bij gecontroleerde als ongecontroleerde verbranding vrijkomen. Echter, bij gecontroleerde verbranding wordt koper, chroom en arseen vastgelegd in de bodemassen/reststoffen en vindt veel minder emissie plaats naar het water en de lucht. De verbrandingsresten moeten conform de minimumstandaard van LAP2 gestort worden om verdere verspreiding van deze componenten te voorkomen.

6

Het voorkomen van emissies bij verwerkingsinstallaties is een zaak die de autoriteit van bestemming aangaat. Voor verwerking in de EU door middel van verbranding geldt dat voor emissies specifieke Europese regelgeving bestaat. Deze regelgeving dient zowel in Nederland als in de andere Lidstaten te zijn verankerd in nationale wetgeving en zijn weerslag te vinden in de milieuvergunning van de verwerkingsinstallatie. Dit betekent dat in Nederland bij het afgeven van de beschikking op kennisgeving niet wordt gekeken naar de mogelijke gevolgen van de uitstoot naar de lucht in het ontvangende EU-land. De lokale bevoegde autoriteit zal daarop moeten toezien.

7

Waar de reststoffen van de genoemde installaties blijven onttrekt

zich aan mijn waarneming en ben ik ook niet nagegaan. De reststoffen zijn namelijk te kwalificeren als afvalstoffen die zijn ontstaan op de locatie van verwerking. De lokale autoriteit is verantwoordelijk voor het milieuhygiënisch verantwoord verwerken van de reststoffen en dus ook voor het toezicht daarop.